

Paljudele koertele meeldib rohtu süüa, halba see neile üldjuhul ei tee.

Miks koer muru sööb?

Vanasti öeldi, et kui koer sööb rohtu, hakkab vihma sadama. Aga miks ta seda siiski teeb, sellele ei osata ka tänapäeval kindlalt vastata.

Koerad on rohtu söönud aegade algusest peale ning peale oksendamise toob see harva kaasa midagi eba-meeldivat. Oksendamine häirib tavaliselt omanikku palju rohkem kui looma ennast.

Tegelikult ei tea keegi kindlalt, miks koerad rohtu söövad. On erinevaid teooriaid, miks loomad, kes on karnivoorid (lihasööjad), on vabatahtlikult nõus tarbima mõõdukal hulgal taimset toitu.

Üks teooria toetub faktil, et koerad ei ole tegelikult karnivoorid. Nad on omnivoorid, mis tähendab, et nad söövad kõike. See teooria väidab, et tänapäeva koer sööb rohtu läbimõeldud kavatsusega täiendada oma toiduvalikut toitainetega, mida ta oma igapäevases söögist ei saa. See on umbes samamoodi, nagu enamik inimesi tahab võtta liha kõrvale portsu salatit.

Tõenäoliselt see teooria siiski üdini paika ei pea, sest enamik meist sööb oma koerale põhiliselt kuivtoitu, mis sisaldab laias valikus kergeti omastatavaid toitaineid, mida nad vajavad (vähemasti kõrge kvaliteediga kuivtoit sisaldab neid, marketitoitudes neid olla ei pruugi). Kui te toidate aga oma koera ainult lihaga, konserveeritud või värskes-

ga, võib sellel teoorial isegi tõepõhi all olla – teie sõbrad vajavad laias valikus vitamiine ja mineraale, et püsida hea tervise juures. Enamikku neist värskes lihas ei leidu. Konserveeritud lihasse on kindlasti lisatud toitaineid, kuid see söök on liiga pehme, et säilitada koera terveid hambaid ja soolestikku.

Niidetud muru ei sobi

Teine populaarne teooria on, et koerad kasutavad rohtu loodusliku oksetina. On tõsi, et rohi ajab nad mõnikord oksendada, sest rohukõrred ärritavad koera sisemust. On olnud juhtumeid, kus loom oksendab välja seedimatuid asju ning on olnud näha ka rohtu.

Aga seegi teooria on ikkagi vaid oletus. Koerad on täiesti võimelised ise, rohu kaasabit, oksendada. Väga paljud neist on muru söönud okserefleksi esile kutsumata, seega pole see teooria ilmselt väga tõsiseltvõetav.

Kui kardate, et rohu söömine teeb teie sõbrale väga, võite need mõtted kõrvale heita. Üks võimalik kõrvaleju võib olla, et koer ärritab oma kurku või sisemust, aga see tekitab muret enamasti ainult hetkeks – loom kas köhib, kuni probleem lõpeb, või hakkab oksele (mis harva häirib koera ennast).

Rohusöömine on paljude koerte puhul eluaegne harjumus ning kui loom otsustab, et see pole enam talle vajalik, lõpetab ta selle tegevuse ise. Koeral peaks hoidma silma peal koh-

tades, kus võib leida putukatõrjevahendeid, teo- või rotimürki, sest enamik aiakemikaale on talle väga kahjulikud.

Peale selle on hea hoida koera eemal kuivanud rohu kimpudest, mida pärast muruniitmist leida võib. Kui on niidetud bensiini tarbiva masinaga, on muru määrdunud õliaurude ja rasvaga, mis parimal juhul maitseb halvasti, halvimal aga teeb koera haigeks.

Õnneks eelistab enamik koeri puhast rohtu ning väldib sellise veidra lõhnaga ollust.

Juur- ja köögivilja menüüsse

Kui koera murusöömine teid tõesti häirib, võite proovida vähendada tema soovi aias maiustamas käia. Näiteks tema toiduvalikut pisut muuta. Koertel, vastupidi inimestele, ei ole vaja väga mitmekesist toitu, et hoida neid huvitatuna. Neile meeldib rutiin ja söök ei ole selle koha peal erand.

Aga kuna üks teooria põhineb sellel, et rohusöömine on neile oluline tagamaks vajalikud toitained, võib lisada toidule erinevaid köögi- ja juurvilju. Paljudele koertele maitsevad tomatid, porgandid (keedetult või toorelt) ja õunad. Kindlasti ei tohi koerale anda viinamarju, rosinaid, sibulaid – need on neile kahjulikud.

Refereerinud

HELEN TAMMEPUU

Allikas: <http://dogtricks101.com>